

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Alm. del - bilag 217 (offentligt)

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Kontor
N.1

Journal nr.
400.C.2-0

Dato
24. november 1997

Til underretning for Folketingets Europaudvalg fremsendes vedlagt formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse den 20. - 21. november 1997 i Luxembourg.

Paul Nyrup Rasmussen

2

**DET EUROPÆISKE RÅDS EKSTRAORDINÆRE MØDE
OM BESKÆFTIGELSE**

DEN 20.-21. NOVEMBER 1997 I LUXEMBOURG

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

1. Det Europæiske Råd har haft en drøftelse med Europa-Parlamentets formand, José María GIL-ROBLES GIL-DELGADO, som forelagde det Europa-Parlamentets beslutning om et initiativ til fordel for beskæftigelsen. Det Europæiske Råd udtrykte tilfredshed med dette væsentlige bidrag fra Europa-Parlamentet til resultaterne af Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse og udtrykte ønske om, at dette samarbejde mellem samtlige institutioner i indsatsen til fordel for beskæftigelsen vil fortsætte i fremtiden.

*

*

*

DEL I

BESKÆFTIGELSESUDFORDRINGEN: EN NY TILGANG

2. Beskæftigelsen er et af de spørgsmål, som optager de europæiske borgere mest, og alt bør sættes ind på at bekæmpe arbejdsløsheden, hvis uacceptable niveau truer sammenhængskraften i vore samfund. Stillet over for denne udfordring, som der ikke findes noget enkelt svar på, vil Det Europæiske Råd - der i dag for første gang udelukkende har drøftet beskæftigelsesproblemet - give en ny impuls til de overvejelser og den indsats, som medlemsstaterne og Unionen indledte på Det Europæiske Råds møde i Essen.
3. Med henblik herpå har Det Europæiske Råd besluttet, at de relevante bestemmelser i Amsterdam-traktatens nye afsnit om beskæftigelse får virkning øjeblikkeligt. Denne beslutning muliggør i praksis en fremskyndet anvendelse af bestemmelserne om samordning af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker fra og med 1998. Denne samordning skal ske på grundlag af fælles retningslinjer vedrørende både mål og midler - retningslinjer for beskæftigelsen - som bygger direkte på erfaringerne fra den multilaterale overvågning af de økonomiske politikker, der har ført til den ønskede konvergens. Under hensyn til forskellene mellem de to områder og mellem de enkelte medlemsstaters situationer drejer det sig om for beskæftigelsen ligesom for den økonomiske politik at skabe en vilje til konvergens hen imod mål, der fastsættes i fællesskab, som skal kunne kontrolleres, og som regelmæssigt ajourføres.
4. Denne vilje er det nye element i en samlet strategi, som omfatter to andre aspekter.

5. For det første skal der fortsat føres og udvikles en samordnet makroøkonomisk politik, der støtter sig på et effektivt indre marked, som skaber grundlaget for en vedvarende vækst, en ny dynamik og et klima af tillid, der er gunstigt for en relancering af beskæftigelsen.
6. For det andet bør samtlige fællesskabspolitikker anvendes mere systematisk og målrettet end hidtil til fordel for beskæftigelsen, hvad enten der er tale om rammepolitik eller støttepolitik. Alle disse politikker skal iværksættes i overensstemmelse med principperne i traktaten og bidrage til at frigøre det potentiale af dynamik og initiativer, som findes i den europæiske økonomi.
7. Det Europæiske Råd opfordrer til at mobilisere alle aktører: medlemsstater, regioner, arbejdsmarkedets parter og fællesskabsinstitutionerne, for at gribe den enestående chance, der er i dag for at ændre begivenhedernes gang ved at slutte op om den nye sammenhængende og resolute metode, som Det Europæiske Råd fastlægger i disse konklusioner.
8. For straks at markere sin vilje til at handle i retning af en mere aktiv politik, som skal følge medlemsstaternes bestræbelser op, giver Det Europæiske Råd sin støtte til to konkrete initiativer, der er direkte rettet mod en udvikling af beskæftigelsen. Det første er en handlingsplan fra Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at frigøre yderligere indtil 10 mia. ECU til fordel for små og mellemstore virksomheder, nye teknologier, nye sektorer og transeuropæiske net, hvilket vil kunne medføre samlede investeringer på 30 mia. ECU. Det andet initiativ er resultatet af en aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om omfordeling af bevillinger og omfatter oprettelse af en ny budgetpost, især for at hjælpe små og mellemstore virksomheder med at skabe varige arbejdspladser (det europæiske beskæftigelsesinitiativ). Det er hensigten at opføre 450 mio. ECU under denne budgetpost i de kommende tre år.

ET GUNSTIGT ØKONOMISK KLIMA

9. Der er ikke udsigt til en reel og varig udvidelse af beskæftigelsen uden et gunstigt økonomisk klima, hvilket forudsætter en sund makroøkonomisk ramme og et indre marked, der virker i praksis.
10. Med hensyn til de makroøkonomiske forhold er det afgørende for Unionen at fortsætte en vækstpolitik orienteret mod stabilitet, budgetkonsolidering, løntilbageholdenhed og strukturreformer. Med henblik herpå vil medlemsstaterne samordne deres økonomiske politik mere. Den politik, der er blevet ført i de seneste år, begynder at bære frugt, og vækstudsigterne for 1997 og 1998 er blevet forbedret. Det er absolut nødvendigt, at disse mere gunstige udsigter udnyttes, og at det nuværende konjunkturopsving omdannes til en mere langsigtet vækstkurve.
11. Denne udvikling vil blive styrket med overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union og indførelsen af euroen fra den 1. januar 1999, der må ses som det endelige resultat af flere års bestræbelser, og som bliver en permanent ramme om stabiliteten til gavn for vækst og beskæftigelse.
12. De opmuntrende vækstresultater vil imidlertid hverken gøre det muligt at erstatte de arbejdspladser, der gik tabt i begyndelsen af 90'erne, eller at nå op på den vækst i beskæftigelsen, der er nødvendig, hvis flertallet af de arbejdsløse skal finde beskæftigelse. Uanset de hidtidige bestræbelser bør medlemsstaterne fortsat iværksætte de nødvendige strukturreformer på alle områder samt koordinere deres beskæftigelsespolitikker bedre.

EN KOORDINERET STRATEGI FOR DE NATIONALE BESKÆFTIGELSESPOLITIKKER

En innoverende metode

13. Den koordinerede beskæftigelsesstrategi, som navnlig må følge af traktatens kommende art. 128, er med de fornødne ændringer inspireret af den metode, der følges i forbindelse med den økonomiske konvergens, idet der dog tages hensyn til forskellene mellem de to områder og mellem de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte medlemsstater. Strategien består i på EU-plan at fastlægge retningslinjer for beskæftigelsen på grundlag af en fælles analyse af situationen og hovedlinjerne i den politik, der skal følges for at opnå en varig nedbringelse af arbejdsløsheden. På grundlag af denne analyse fastsættes der i retningslinjerne konkrete mål, og opfyldelsen af disse mål følges regelmæssigt ved hjælp af en fælles procedure til evaluering af resultaterne.
14. Der kan være forskelle i iværksættelsen af retningslinjerne afhængigt af retningslinjernes art, deres virkninger for medlemsstaterne og modtagerne. De skal være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes, og dermed også deres regionale enheders kompetence på beskæftigelsesområdet samt være forenelige med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.
15. Efter at være blevet vedtaget af Rådet på forslag af Kommissionen skal retningslinjerne indgå i nationale handlingsplaner for beskæftigelsen, som medlemsstaterne udarbejder med et flerårigt perspektiv. På den måde vil de blive konkretiseret i form af nationale mål udtrykt i tal, hver gang det er muligt og relevant, og efterfølgende udmøntet i national lovgivning, administrative bestemmelser osv. De forskellige situationer i medlemsstaterne over for de problemer, retningslinjerne omfatter, vil give sig udtryk i differentierede løsninger og prioriteringer, der er tilpasset det enkelte lands situation. Medlemsstaterne fastsætter frister for at nå de ønskede mål under hensyn til bl.a. de administrative og finansielle midler, der kan tilvejebringes. Det er imidlertid

af afgørende betydning for sammenhængen og effektiviteten i hele projektet, at alle medlemsstater anvender retningslinjerne, når de analyserer deres egen situation og fastlægger deres politik, og at de tager stilling til hver enkelt af dem i deres nationale handlingsplan for beskæftigelsen.

16. I analogi med princippet om multilateral overvågning, der anvendes i den økonomiske konvergensproces, skal medlemsstaterne hvert år sende deres nationale handlingsplan for beskæftigelsen til Rådet og Kommissionen sammen med en rapport om, hvordan den iværksættes. På dette grundlag gennemgår Rådet en gang om året den måde, hvorpå medlemsstaterne har gennemført retningslinjerne i deres nationale politik, og det sender en rapport til Det Europæiske Råd, der udstikker de nødvendige rammer for fastlæggelse af retningslinjerne for det følgende år.
17. Det Europæiske Råd erindrer om betydningen af fælles indikatorer udarbejdet på grundlag af sammenlignelige statistiske oplysninger for at gøre det muligt effektivt at følge og evaluere beskæftigelsespolitikkerne samt fastlægge den bedste praksis. Det Europæiske Råd har tilsluttet sig, at de instrumenter og midler, der er foreslået med henblik herpå, hurtigt vedtages og iværksættes.

Det Europæiske Råd opfordrer i øvrigt Kommissionen til hvert år at forelægge en opdatering af rapporten om Europa som en økonomisk helhed i forbindelse med overvågningen af beskæftigelsespolitikkerne.

18. Som led i den nødvendige styrkelse af den sociale dialog skal arbejdsmarkedets parter på alle niveauer knyttes til alle etaper af dette projekt og bidrage til iværksættelsen af retningslinjerne. Dette bidrag vil regelmæssigt blive evalueret.

19. Regelmæssige kontakter med Rådet vil give mulighed for en passende forberedelse af det halvårlige møde mellem arbejdsmarkedets parter og en trojka på stats- eller regeringslederniveau og fra Kommissionen forud for Det Europæiske Råds møde. Som led i disse kontakter vil Rådet og arbejdsmarkedets parter bl.a. indgående drøfte iværksættelsen af fællesskabspagten fra 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder.

Retningslinjerne for 1998

20. For at mobilisere alle disponible midler til bekæmpelse af arbejdsløsheden har Det Europæiske Råd besluttet, at det straks i praksis og ved konsensus vil anvende den metode, der er fastsat i den fremtidige artikel 128 i traktaten, som vedtaget i Amsterdam.
21. Det Europæiske Råd har med interesse noteret sig den fælles rapport fra Kommissionen og Rådet om beskæftigelsessituationen i medlemsstaterne. Rapporten påviser en række former for "god praksis", som har vist sig effektive på nationalt plan. Kommissionen har i sine forslag til retningslinjer for beskæftigelsen ladet sig inspirere heraf.
22. Det Europæiske Råd stiller sig positivt til Kommissionens meddelelse om retningslinjerne for 1998 og har med interesse gjort sig bekendt med bidragene fra Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Beskæftigelsesudvalget samt med den fælles erklæring fra arbejdsmarkedets parter. Det Europæiske Råd har på grundlag af Kommissionens meddelelse vedtaget konklusionerne i del II nedenfor, som samler sig om fire hovedlinjer: forbedring af evnen til integration på arbejdsmarkedet, udvikling af en iværksætterkultur, fremme af virksomhedernes og de ansattes tilpasningsevne, således at arbejdsmarkedet kan reagere på økonomiske forandringer, samt styrkelse af ligestillingspolitikken på arbejdsmarkedet.

Målet med disse foranstaltninger, som indgår i den samlede beskæftigelsesstrategi, er at opnå en væsentlig stigning i beskæftigelsesfrekvensen i Europa på et varigt grundlag. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om hvert tredje år at forelægge en rapport om udviklingen i beskæftigelsesfrekvensen i Europa.

23. Det Europæiske Råd gør opmærksom på den særlige betydning af forebyggende foranstaltninger med henblik på at bremse udviklingen i ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden ved hjælp af en tidlig påvisning af de individuelle behov og relevante tiltag, som systematisk begunstiger aktive foranstaltninger til integration på arbejdsmarkedet frem for passive støtteforanstaltninger.
24. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til hurtigt at forelægge et udkast til retningslinjer for 1998 i overensstemmelse med de foreliggende konklusioner, således at Rådet kan tage stilling til dem inden årets udgang. De nationale handlingsplaner for beskæftigelsen, der baseres på disse retningslinjer, bør forelægges Rådet til drøftelse inden Det Europæiske Råd i Cardiff, så Det Europæiske Råd kan fastsætte retningslinjer for 1999 i december 1998.

FÆLLESSKABETS POLITIKKER BØR FREMME BESKÆFTIGELSEN

Det indre marked - konkurrence og konkurrenceevne

25. Markedernes voksende integration har allerede været årsag til en betydelig større vækst, end hvis det indre marked ikke havde eksisteret. Man bør således resolut fortsætte ad denne vej og gøre alt for at sikre, at det indre marked fungerer optimalt, ved at afhjælpe de mangler eller fejl, som endnu består på visse områder. Med henblik herpå anmoder Det Europæiske Råd om, at man sørger for at overholde alle de fastsatte frister, og at der træffes alle de nødvendige foranstaltninger til en hurtig og effektiv gennemførelse af prioriteterne i den handlingsplan, der for nylig blev fremlagt til fuldstændig gennemførelse af det indre marked.

26. For at sikre den faktiske gennemførelse af disse prioriteter ser Det Europæiske Råd positivt på, at Kommissionen har taget initiativ til med jævne mellemrum at gøre status over iværksættelsen af handlingsplanens prioriteter ved at offentliggøre en situationsoversigt over det indre marked.
27. Med hensyn til offentlig støtte mener Det Europæiske Råd, at det er vigtigt at gå i retning af støtteordninger, som fremmer økonomisk effektivitet og beskæftigelse uden at medføre konkurrenceforvridninger. Kommissionen sørger for, at kontrollen med statsstøtte ikke hæmmer de arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, der er forenelige med traktaten.
28. Det Europæiske Råd mener, at opmærksomheden i særlig grad bør rettes imod de sektorer, hvor der sker store industrielle ændringer. Det opfordrer en gruppe eksperter på højt plan til i Kommissionens regi at analysere udsigterne til industrielle ændringer i Fællesskabet og undersøge, hvordan man bedst kan forberede sig på dem for at forebygge deres økonomiske og sociale virkninger på en måde, der er forenelig med traktatens principper. Efter høring af arbejdsmarkedets parter vil Rådet få forelagt en første rapport, som derefter skal forelægges Det Europæiske Råd i Cardiff.
29. Det Europæiske Råd anmoder såvel de europæiske som de nationale lovgivningsmyndigheder om aktivt at fortsætte deres bestræbelser på at forenkle de forskriftsmæssige og administrative rammer for virksomhederne og specielt de små og mellemstore virksomheder.
30. Endelig erkender Det Europæiske Råd den betydelige rolle, som store paneuropæiske markeder for risikovillig kapital kan have for jobskabelse, og anmoder Kommissionen om at aflægge rapport til Det Europæiske Råd i juni 1998 om hindringer for udviklingen af sådanne markeder i Unionen.

Skatter og afgifter

31. Det Europæiske Råd bekræfter, at tendensen til øget skatte- og afgiftstryk skal vendes, og understreger i den forbindelse betydningen af en samordnet indsats fra medlemsstaternes side. Det Europæiske Råd henviser endnu en gang til sit ønske om at sætte en stopper for den illoyale konkurrence på skatteområdet, der kan skade beskæftigelsen (jf. ligeledes punkt 66-68).

Forskning og innovation

32. EU's indsats, som den kommer til udtryk gennem de forskellige politikker, skal supplere og støtte medlemsstaternes bestræbelser til fremme af beskæftigelsen. Dette gælder med hensyn til forskning, som spiller en vigtig rolle for konkurrenceevnen og jobskabelsen, navnlig gennem udbredelse af innovation og teknologioverførsel til små og mellemstore virksomheder. Det Europæiske Råd understreger i denne forbindelse betydningen af det nye rammeprogram for forskning, hvis særligt prioriterede områder skal være drøftet og godkendt inden udgangen af 1998.

De overordnede net

33. Oprettelse af et transeuropæisk transportnet er fortsat et af de bedste midler til at styrke den europæiske økonomis konkurrenceevne og er et helt nødvendigt supplement til det indre marked. Det Europæiske Råd ønsker, at alle højt prioriterede projekter i forbindelse med det transeuropæiske transportnet fremover skal støttes af en tidsplan og en passende finansieringsplan, eventuelt i samarbejde med de forskellige offentlige og private partnere og med aktiv deltagelse af Den Europæiske Investeringsbank. Det giver derfor sin tilslutning til iværksættelsen af Den Europæiske Investeringsbanks særlige handlingsplan, som omhandler udvikling af instrumenterne til finansiering af større infrastrukturer.

Strukturfondene

34. Det Europæiske Råd ønsker, at de hidtil indhøstede erfaringer tages i betragtning ved den kommende reform af strukturfondene, så fondene anvendes bedst muligt til gavn for beskæftigelsen i alle de tilfælde, hvor dette kan lade sig gøre inden for rammerne af deres målsætning, og sådan at fondenes oprindelige formål samtidig tilgodeses, nemlig at de mindst udviklede regioner skal have et løft.

Vidensamfundet

35. På baggrund af de konsekvenser, som videns- og informationsteknologien kan tænkes at få for erhvervsuddannelsen og dermed på beskæftigelsen, anmoder Det Europæiske Råd Kommissionen om at få en rapport inden udgangen af 1998 om de hidtidige resultater og om fremtidsudsigterne for elektronisk handel, udvikling af åbne net og anvendelse af multimedieredskaber inden for undervisning og pædagogik.

NYE INITIATIVER, DER SPECIELT SIGTER PÅ UDVIKLING AF BESKÆFTIGELSEN

Den Europæiske Investeringsbanks handlingsprogram

36. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed, at Den Europæiske Investeringsbank har afsluttet udarbejdelsen af det særlige Amsterdam-handlingsprogram, som skal løbe til udgangen af år 2000, og hvis formål er at omsætte retningslinjerne i resolutionen om vækst og beskæftigelse af 16. juni 1997 i konkrete investeringsmuligheder, der kan bidrage til jobskabelse i Europa.

37. Det Europæiske Råd noterer sig, at programmet omfatter tre kategorier af supplerende foranstaltninger, som svarer til målsætningerne i resolutionen:
38. - der oprettes en særlig lånefacilitet, der skal bistå nye instrumenter, som bidrager til finansieringen af højteknologiske små og mellemstore virksomheder i hurtig vækst; denne facilitet kan om nødvendigt øges - med op til en mia. ECU - ved anvendelse af bankens årlige overskud. Denne aktion skal foregå i nært samarbejde med og som supplement til bank- og finansverdenen, og Den Europæiske Investeringsfond kommer ind som en privilegeret partner for Den Europæiske Investeringsbank;
39. - Bankens finansieringer inden for uddannelse, sundhed, bymiljø og miljøbeskyttelse udvikles og styrkes;
40. - der gives en ny impuls til finansieringen af de transeuropæiske net og andre store infrastrukturer, som Banken finansierer i udstrakt grad. Da Banken er fast besluttet på at fremme sunde projekter, er den rede til at indrømme lange løbetider og afdragsfri perioder ud fra projekternes art for at lette skræddersyede metoder, og til at yde yderligere støtte til oprettelse af passende partnerskaber mellem den offentlige og private sektor.
41. Det Europæiske Råd bemærker med særlig tilfredshed, at iværksættelsen af dette program er godt i gang, og at der allerede er opnået en række betydelige resultater, som f.eks.:

42. - Banken og Fonden har oprettet en europæisk teknologifacilitet (MET), der med indtil 125 mio. ECU finansieres over Bankens årlige overskud for at tilvejebringe risikovillig kapital til små og mellemstore virksomheder, der er aktive i højteknologi-sektoren. Som "fond for fondene" vil den europæiske teknologifacilitet kunne deltage i en pulje af risikovillig kapital på over 800 mio. ECU;
43. - Banken har sammen med en række af Unionens finansieringsinstitutter udarbejdet skræddersyede projekter, der indebærer en risikodeling, og som tilbyder små og mellemstore virksomheder forskellige former for finansiering i form af kapital og kvasikapital;
44. - der er godkendt lån med lang løbetid til investeringsprojekter i sundheds- og uddannelsessektoren med en samlet beløbsstørrelse, der sandsynligvis vil overstige en mia. ECU ved udgangen af 1997;
45. - Bankens ydelse af langfristede lån til by- og miljøprojekter samt til transeuropæiske net og infrastrukturer af samme art er intensiveret, idet de lån, der er godkendt i disse sektorer siden Det Europæiske Råd i Amsterdam, beløber sig til mere end 5 mia. ECU.
46. Det Europæiske Råd opfordrer Banken til at fastholde og styrke den dynamik, som dette program har skabt. Ifølge nogle skøn kan de nye lån, som kan bevilges i medfør af dette program og dertil knyttede operationer i løbet af de næste tre år inden for de i Amsterdam-resolutionen højt prioriterede sektorer, og som føjer sig til Bankens nuværende aktiviteter, måske nå op på 10 mia. ECU, og et sådant beløb kan berede vejen for samlede investeringer på mere end 30 mia. ECU.

Et europæisk beskæftigelsesinitiativ

47. Det Europæiske Råd hilser med tilfredshed Europa-Parlamentets initiativ, som går ud på at øge budgettets bevillinger til beskæftigelsesfremme, hvilket Rådet har modtaget positivt. Det opfordrer de to institutioner til at gøre denne enighed officiel og Kommissionen til hurtigst muligt at stille forslag om disse nye finansielle instrumenter til støtte for små og mellemstore virksomheder, der innoverer og er jobskabende, således at Rådet kan vedtage dem hurtigt.

48. Disse nye instrumenter bør styrke den europæiske teknologifacilitet, der finansieres af Den Europæiske Investeringsbank og forvaltes af Den Europæiske Investeringsfond, ved at åbne en lånefacilitet med risikovillig kapital, de bør desuden støtte oprettelsen af tværnationale joint ventures og oprette en særlig garantifond under Den Europæiske Investeringsfond for at gøre det lettere for de finansieringsinstitutter, der finansierer små og mellemstore virksomheder, at tage risici. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til at fremlægge eksempler på god praksis på baggrund af medlemsstaternes erfaringer med, hvorledes disse foranstaltninger fungerer.

DEL II

RETNINGSLINJER FOR 1998

I. FORBEDRING AF EVNEN TIL INTEGRATION PÅ ARBEJDSMARKEDET

49. • En indsats over for ungdomsarbejdsløsheden og forebyggelse af langtidsledighed

For at bremse udviklingen i ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden udvikler medlemsstaterne forebyggende strategier, der skal fokusere på de lediges evne til integration på arbejdsmarkedet på grundlag af en tidlig identifikation af individuelle behov; inden for en frist, som de enkelte medlemsstater fastsætter, dog højst fem år, - denne frist kan dog være længere i de medlemsstater, hvor arbejdsløsheden er særlig høj - sørger de for:

50. - at tilbyde alle unge en ny start i form af uddannelse, omskoling, jobtræning, arbejde eller andre foranstaltninger, der kan fremme deres integration på arbejdsmarkedet, før de har været ledige i seks måneder;
51. - også at tilbyde voksne ledige en ny start, før de har været ledige i tolv måneder, ved at anvende et af ovennævnte midler eller mere generelt ved at give en individuel erhvervsvejledning.
52. Disse former for forebyggelse og integration bør kombineres med foranstaltninger med henblik på langtidslediges reintegration.

53. • Skift fra passive til aktive foranstaltninger

Understøttelses- og uddannelsessystemerne bør - hvor det viser sig nødvendigt - gennemgås og tilpasses med henblik på aktivt at fremme de lediges evne til integration på arbejdsmarkedet og klart tilskynde de ledige til at søge og acceptere et arbejde eller en uddannelse. Medlemsstaterne:

54. – *bestræber sig på væsentligt at forøge antallet af personer, som deltager i aktive foranstaltninger, der kan gøre deres integration på arbejdsmarkedet lettere. Med henblik på at øge andelen af ledige, der får tilbud om uddannelse eller andre tilsvarende foranstaltninger, sætter de sig endvidere på grundlag af deres udgangssituation det mål gradvis at nærme sig gennemsnittet i de tre medlemsstater, som er nået længst på dette område, dog mindst 20%.*

55. • Tilskyndelse til oprettelse af partnerskaber

En indsats alene fra medlemsstaternes side er ikke nok til at nå de ønskede resultater med hensyn til integration. Derfor:

56. – *opfordres arbejdsmarkedets parter indtrængende til på deres forskellige ansvars- og indsatsniveauer hurtigt at indgå aftaler med henblik på at øge mulighederne for uddannelse, jobtræning, praktikophold eller andre foranstaltninger, der kan fremme evnen til integration på arbejdsmarkedet;*
57. – *skal medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bestrebe sig på at udvikle muligheder for livslang uddannelse.*

58. • En lettere overgang fra skole til arbejdsliv

Beskæftigelsesperspektiverne er dårlige for de unge, der forlader skolesystemet uden at have erhvervet de færdigheder, der er nødvendige for at komme ind på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne må derfor:

59. – *forbedre kvaliteten af deres skolesystem, således at de i væsentlig grad kan nedbringe antallet af unge, der forlader skolesystemet for tidligt;*
60. – *sørge for at bibringe de unge en større evne til at tilpasse sig de teknologiske og økonomiske forandringer og udruste dem med kvalifikationer, der svarer til arbejdsmarkedets behov, om fornødent ved at indføre eller udvikle lærlingeuddannelser.*

II. UDVIKLING AF EN IVÆRKSÆTTERKULTUR

61. • Start og drift af egen virksomhed må gøres lettere ved at indføre en klar, varig og pålidelig lovgivning og ved at forbedre vilkårene for udvikling af markeder for risikovillig kapital. De nye faciliteter, der tilbydes af Den Europæiske Investeringsbank, vil sammen med medlemsstaternes indsats gøre det lettere at skabe nye virksomheder. Medlemsstaterne bør endvidere lette og forenkle de administrations- og skattebyrder, der hviler på små og mellemstore virksomheder. Med henblik herpå må medlemsstaterne:
62. – *især bestræbe sig på at foretage en betydelig nedsættelse af virksomhedernes og specielt de små og mellemstore virksomheders indirekte omkostninger og administrative byrder, specielt i forbindelse med ansættelse af yderligere arbejdstagere;*

63. - *tilskynde til udvikling af selvstændig virksomhed ved at gennemgå og reducere eventuelt eksisterende hindringer, navnlig inden for skattesystemet og de sociale sikringsystemer, for at blive selvstændig og starte små virksomheder, især for lønmodtagere.*

64. • Jobskabelsesmulighederne bør udnyttes

Hvis Den Europæiske Union skal have held til at løse beskæftigelsesproblemet, skal alle potentielle kilder til beskæftigelse samt ny teknologi og innovationer udnyttes effektivt. Medlemsstaterne bør med henblik herpå:

65. - *undersøge, hvorledes man fuldt ud kan udnytte mulighederne for jobskabelse på lokalt plan, i den kooperative sektor og i forbindelse med nye aktiviteter rettet mod behov, som markedet endnu ikke kan tilfredsstille, og samtidig indkredse og reducere de hindringer, som bremser disse muligheder.*

66. • Skatte- og afgiftsreglerne skal være mere beskæftigelsesvenlige, og den langvarige tendens til højere skatter og obligatoriske bidrag i forbindelse med arbejde (der er steget fra 35% i 1980 til over 42% i 1995) skal vendes. Medlemsstaterne bør:

67. - *afhængigt af deres behov og under hensyn til det nuværende niveau sætte sig som mål gradvis at nedbringe det samlede skatte- og afgiftstryk samt, hvor det er hensigtsmæssigt, gradvis at nedbringe skattetrykket på arbejde og de indirekte lønomkostninger - navnlig for den dårligst kvalificerede og lavest aflønnede arbejdskraft - uden at bringe budgetkonsolideringen og den økonomiske balance i de sociale sikringsordninger i fare. De skal eventuelt undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at indføre en afgift på energi eller på forurenende emissioner eller at træffe andre fiskale foranstaltninger;*

68. – *uforpligtende undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at nedsætte momsen på meget arbejdskraftintensive tjenesteydelser, som ikke er udsat for grænseoverskridende konkurrence.*

III. FREMME AF VIRKSOMHEDERNES OG DE ANSATTES TILPASNINGSEVNE

69. • Arbejdets tilrettelæggelse bør moderniseres

For at fremme en modernisering af arbejdets tilrettelæggelse og af de forskellige former for arbejde bør:

70. – *arbejdsmarkedets parter på de relevante niveauer, navnlig på sektor- og virksomhedsniveau, opfordres til at forhandle aftaler om en modernisering af arbejdets tilrettelæggelse, herunder smidige arbejdsformer, for at gøre virksomhederne produktive og konkurrencedygtige og opnå den nødvendige ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed. Disse aftaler kan f.eks. omfatte en arbejdstid på årsbasis, arbejdstidsnedsættelse, nedbringelse af overarbejde, større udbredelse af deltidsarbejde, livslang uddannelse og orlovsordninger;*
71. – *hver medlemsstat for sit eget vedkommende undersøge, om dens lovgivning skal omfatte mere fleksible former for arbejdskontrakter for at tage hensyn til de stadig mere forskelligartede former for beskæftigelse. Personer med sådanne kontrakter bør samtidig have en tilstrækkelig sikkerhed og bedre ansættelsesvilkår, som er forenelige med virksomhedernes behov.*

72. • Virksomhedernes omstillingsevne bør støttes

For at øge kvalifikationsniveauet i virksomhederne bør medlemsstaterne:

73. – atter gennemgå de eventuelle hindringer - især skattemæssige - for investeringer i menneskelige ressourcer og om nødvendigt indføre skattemæssige eller andre incitamenter til forøget uddannelse inden for virksomhederne; de bør desuden gennemgå alle nye regler for at kontrollere, at de bidrager til at reducere hindringerne for beskæftigelse og til at øge arbejdsmarkedets evne til at tilpasse sig strukturændringer i økonomien.

IV. LIGESTILLINGSPOLITIKKEN BØR STYRKES

74. • Forskelsbehandlingen mellem mænd og kvinder bør bekæmpes

Medlemsstaternes målsætning om at fremme ligestillingen bør resultere i en øget beskæftigelsesfrekvens for kvinder. De bør ligeledes være opmærksomme på, at i visse aktivitetssektorer og erhverv er enten kvinder eller mænd skævt repræsenteret. Medlemsstaterne bør:

75. – *bestræbe sig på at reducere forskellene i mænds og kvinders arbejdsløshed ved aktivt at støtte en øget beskæftigelse af kvinder og bekæmpe kvinders underrepræsentation i visse aktivitetssektorer og erhverv og deres overrepræsentation i andre.*

76. • Det bør være muligt at kombinere arbejde og familie

Politikkerne vedrørende orlov, forældreorlov og deltidsarbejde er af meget stor betydning for både kvinder og mænd. Gennemførelsen af de forskellige direktiver og aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på dette område bør fremskyndes og regelmæssigt følges op. Der bør være tilstrækkeligt med gode pasningsmuligheder for børn og andre med pasningsbehov, så både kvinder og mænd får bedre muligheder for at komme ind på og blive på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør:

77. – *bestræbe sig på at øge pasnings- og plejemulighederne på de områder, hvor behovene endnu ikke er dækket.*

78. • Det bør blive lettere at vende tilbage til arbejdsmarkedet

Medlemsstaterne bør:

- *være særlig opmærksomme på kvinder og på mænd, der igen ønsker at tage lønnet beskæftigelse efter et fravær, og med henblik herpå undersøge, hvordan man gradvis kan rydde hindringer for tilbagevenden til arbejdsmarkedet af vejen.*

79. • Handicappedes integration på arbejdsmarkedet bør fremmes

Medlemsstaterne bør:

- *være særlig opmærksomme på de vanskeligheder, der kan være for handicappedes integration på arbejdsmarkedet.*

